

Magyar falu. A lomha fák
fölött a hold az égre hág,
a szomjúság örök dalát
búgja a néma pusztaság

Kémények füstje imbolyog,
bokrok sötét haja lobog
és tündökölnek a konok
sugárzásban a házsorok.

A nádtetőket szelek tépik,
vak kurjantás hasít az égig,
az én szent, dacos fajtám él itt.

Áldott vérük tüzes és bátor,
súlyos szavukban erő lángol,
hujrázva jöttek Ázsiából.